Björn
Wessman
RESERVATET

RESERVATET

Björn Wessman

KONST
HALLEN
HISHULT

28 JUNI - 17 AUGUSTI 2025

www.hishult.com

Björn Wessman för ett allt vildare samtal med det, utanför ateljén, omgivande naturreservatet i Sollenkroka. Allt tycks höra samman i en tilltagande symbios.

Med förkärlek till den åldrande naturen, med mossöverlupna stenar och lavmängade trädgrenar ser han naturen gifta sig på ett otvunget sätt, vilt och vackert.

Vindö Park, har blivit en sinnebild för Wessmans måleri och personliga mognad, sent omsider. Måleriet och parken ska fortsätta växa långt in i framtiden i skön symbios. Där skogens mull och mycel ristar runor i dunklet under tassar, klövar, hovar och trampande fotsulor.

Förhoppningsvis ska de spända dukarnas måleriska tumult bjuda betraktaren en känsla av närvaro som förebilder vilka sträcker sig långt utanför dukens begränsningar.

Måleriet som en park, parken som måleri.

"Bäcken"
Björn Wessman – bearbetat foto,
eventuell förlaga för målning.

Att Rådspråkas – small talk

(Björn Wessman)

Den 19 maj 2025 rullar den vita skåpbilen upp mot ateljen på Vindö i Stockholms skärgård, och min vän och gallerist Kjell Åke trillar ur, sent å trött men med ett stort leende. För vilken gång i ordningen har jag inget hum om men det ska bli lika ”roled” som alltid att få språkas, ta en GT på hyllan ovan rhododendronskogen nedan våra fötter. Och framför allt ha en sen kvällsvisning av den förestående utställningen Reservatets färdiga dukar.

– I början av vår gemensamma resa, jag konstnär och du konsthallskreatör, var det oftast tämligen tyst när jag presenterade mina nya målningar inför en utställning. Jag fick dra orden ur dig för att få ett ok och godkännande. Först när målningarna hängt ett tag i Konsthallens vidlyftiga lokaler kunde du släppa ur dig både leende och tummen upp. Hur känns det nu idag då du möter den senaste sviten målningar för nya utställningen Reservatet?!

(Kjell Åke Gustafsson)

– Efter nu 30 års utställningar och träning har jag så sakteliga börjat vänja mig vid dessa upplevelser. Men jag måste protestera lite, för någon gång har det blivit brutala uppvaknanden vid dessa möten. Resultatet har också blivit kostsamt, eftersom jag senare inte har velat skiljas ifrån verket. Men jag måste nog erkänna att svårigheten att fullt ut bejaka den sprakande upplevelse man utsätts för när man kliver in i ateljén, oftast av det brutalare slaget, kräver öppet sinne och en inte så liten gnutta tålamod.

Inför de tidigare utställningarna så har ju målningarnas motivval spänt över ett större geografiskt område vilket kanske har gjort det svårare att direkt ta emot det jag just då upplever. I sinnevärldens finns det ju alltid någon form av favoriter. Men i utställningen RESERVATET där du gjort det lättare för mig genom att motivvalen är koncentrerade till närheten kring ateljén. Ett luffsande runt i Sollenkrokas skogar och tassandes runt i dina rhododendronplanteringar, båda för mig idag välkända och kära platser.
Jag vill dock minnas att du en gång i tiden sa; Jag målar gärna fjällmotiv, motiv från södra Frankrike eller från mina resor, men jag kommer aldrig att bli någon skärgårdsmålare! Många år har förlupit sedan dess och det glöms lätt.

(BW)
Jomenvisst, ett förlupet ord kan bli som en envis tejpbit som fastnat på fingrarna, eller som ett mantra. Men om sanningen ska fram så är jag noga med att framhålla att segelbåtar och måsar i skyn aldrig kommer innanför mina ramar. Med förra utställningens primadonna ”Huldran” vände jag bokstavligen ryggen åt den speglande fjärden vi snart kan se i din Konsthalls nybyggda entré, då du förvärvat och därmed förevigar målningen ”VÅRIS” som permanentad.
På de vindlande stigarna i reservatet där min hund Lizzy och jag dagligen vandrar, spelar mörker och ljus ständigt spratt för mina ögon och jag tar tyst och tacksamt emot alla de berusande intryck jag kan få för mitt fortsatta arbete.
Därmed inte sagt att jag lämnat varken min kärlek till den soligare södern eller längtan efter vidderna i norr. I nästa års planering ligger en resa med familjen till Japan. Och det ger mig troligtvis nytt bränsle för dukarnas mystär. Nyfikenheten är för mig liksom för dig vad som ger mig energi och möjlighet till förny- och förnöjelse.

(KÅ)
Din nyfikenhet är ju oftast lätt smittsam för mig och Konsthallen. I det historiska perspektivet så startade det så försiktigt 1997 med ditt japanska trädgårdsprojekt ASA-stenar. Som 2015 följdes upp med den förödande resan upp till Ulf Jönsson på Hallandsås där du övertygade mig att köpa 20 rododendronbuskar.
Väl hemkommen förbannade jag mig själv över att jag blev så lättlockad av din nyvunna entusiasm för rhododendron. Var skulle jag nu göra av dessa buskar? Våren 2016 blev jag övertygad om att vi borde åka till Hachmanns Baumschule norr om Hamburg och köpa lite bättre och finare buskar. Där och då gick allt överstyr! Vi båda fyllde transportbussen till brädden med drygt 200 nyförvärvade alster. Sedan började en årlig och intensiv kamp om vem av oss som hade flest plantor och vem som tog de bästa bilderna på skyddslingarna i de ständigt svällande planteringarna. Jag vill nog minnas att det också är runt denna tidpunkt som de första målningarna börjar dyka upp från Vindö-Park!

(BW)
Det var naturligtvis en stor glädje för mig att få med dig i park utvecklingen. Början för mig var när jag får besök av kusin Stefan Salomonson som på den tiden var ordförande i sydsvenska rhododendronsällskapet. Han insåg snart att jag hade strålande förutsättningar för att skapa planteringar i den surjord som omgav ateljén. Nästa steg var att övertyga hustrun Inger om projektet. Jag fick lova att inga rhododendrons skulle sticka upp sina vulgära färgkaskader ovan bergskanten till huvudbyggnaden. Lätt att lova men svårt att hålla! Jag lovade också strukturera allt och hålla reda på namn och etiketter. Det gick inte så bra med det heller och planteringarna blev därefter, kaotiska som mina färgrika äventyr på dukarna. Inget som jag ångrar när jag idag ser hur väl allting gifter sig med vartannat. Idag har du Kjell Åke vansinnigt många fler buskar. Och du tvingar gärna dom att tävla med dina fantasirika skulpturala parkexperiment. En självuppfyllande dröm tydligen!? Själv nöjer jag mig med att bjuda in det vilda i det vackra, i en symbios som på engelska heter Borrowed landscape. Det omgivande får stå som kuliss. Gamla murkna trädstammar och spretiga torrakor får som vitmenade

skelett animera Vindö Park och kontrastera de fylliga, idag välvuxna olika rhododendronplanteringarna kring det porlande vattenhålet. Jag ser gärna min park som ett tredimensionellt komplement till måleriet. Liksom jag erfar hur du på Konsthallen inför varje säsong utvecklar en säregen skulptural förmåga i samspråk med voluptiösa rhodisplantor.
Tävlingen är över, du har vunnit överlägset, men den har gett oss och Konsthallsparkens besökare en egensinnig blandning av konst- och bladverk! Ett är klart, och det är att det svetsar oss samman inte endast som gallerist och konstnär utan även som vänner! Eller hur tänker du om den saken?!

(KÅ)
Jomenvisst, det har blivit ett beroende som knappast går att vara utan. Inte för att man på något sätt skulle vilja det! Problemet är att tiden går alltför fort, speciellt när vi oftast har så mycket att prata om. Ett fenomen i sammanhanget är att vi båda har en tendens att vilja få med alla nyskapade parkhändelser i våra diskussioner, vilket kan leda till långa utläggningar. Något som i och för sig inte förringar det goda i samtalet.

Jag har väl frågat det förut men undrar likväl hur det kommer sig att du upprepar eller snarare återkommer till tidigare motivval i målningarna?

(BW)
Visst är det så att vi båda upprepar oss titt som tätt. Du i dina undringar, och jag i landskapelserna. Till syvende och sist har vi likväl många gemensamma intressen. Detta efter alla års resor, till Hachmanns i Tyskland, till rhododendronparkerna på västkusten i Skottland, Aniane i Frankrike och äventyren i vår höga nord.
Allt detta har gett mig anledning att i minnet återvända till samma motivkretsar. Precis som när jag har bakat in olika geografiska platser i mina utställningar på Konsthallen, återanvänder jag mer än gärna upplevelserna, men kanske ur nya vinklar och i annat ljus. Allt flyter förbi, allt kommer tillbaka.

Det är även lika ”roled” att idag minnas alla samtal vi har per telefon i ett alldeles eget språk, som en blandning av mitt göingska arv och dina mustiga ekon av föräldrarna, Magda och Sten Hugo, deras dialekter från det skogrika inre Halland. Och jag ser verkligen fram emot att få göra en minnesvärd utställning hos dig i år också, även som en hyllning då du snart fyller 70 år!

(KÅ)
Nu är jag riktigt sugen på att få se den färdiga utställningen RESERVATET på Konsthallen, allt är så koncentrerat och jag tror att mitt öga och hjärna redan tagit utställningen till mitt hjärta. Dessutom ska det bli spännande att få hänga upp nyförvärvade VÅRIS, som det tog mig över 8 år att upptäcka, som en permanent del i Konsthallens nybyggda entré.
Björn, du är hjärtligt välkommen dagarna efter midsommar då vi skall bygga upp en hissnandes, särdeles vacker och minnesvärd utställning!

(BW)
Varmt tack för den fina inbjudan! Jag lovar att göra mitt absolut bästa för att vi alla ska bli nöjda; den månghövdade publiken och kretsen kring Konsthallen, du och jag! En skål för det :-)

VÅRIS. Olja på duk, 2×225×170 cm, 2016.

"Grenspegel"
Björn Wessman – bearbetat foto,
eventuell förlaga för målning.

VINDÖ RESERVAT
Olja på duk, 170x225 cm, 2024

TJÄRNFLORA
Olja på duk, 170x225 cm, 2024

STUPAN
Olja på duk, 225x170 cm, 2024

SPEGELUNGEN
Olja på duk, 170x225 cm, 2024

PRIMAVERA
Olja på duk, 225x170 cm, 2024

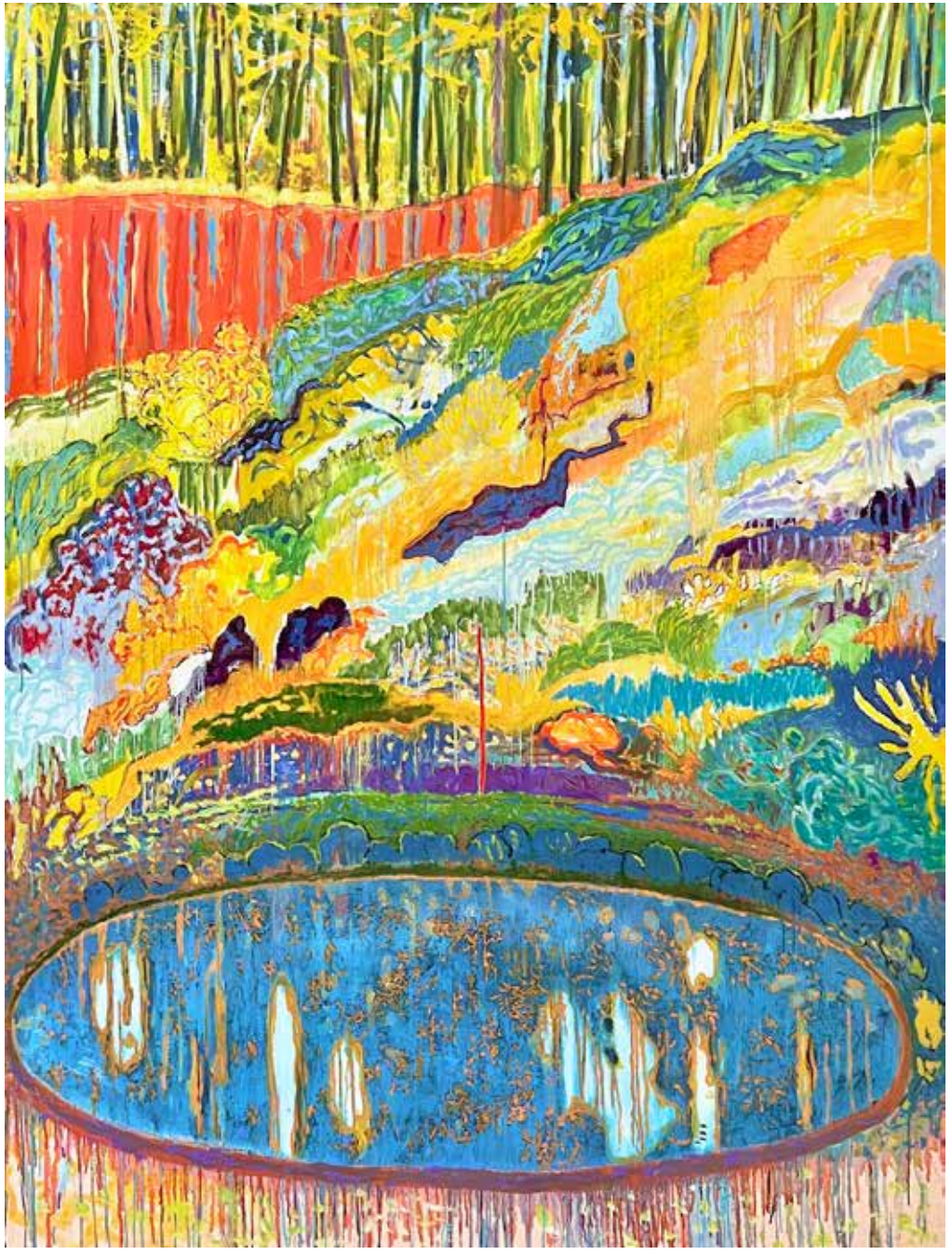

OSMOS. Olja på duk, 225x170 cm, 2024

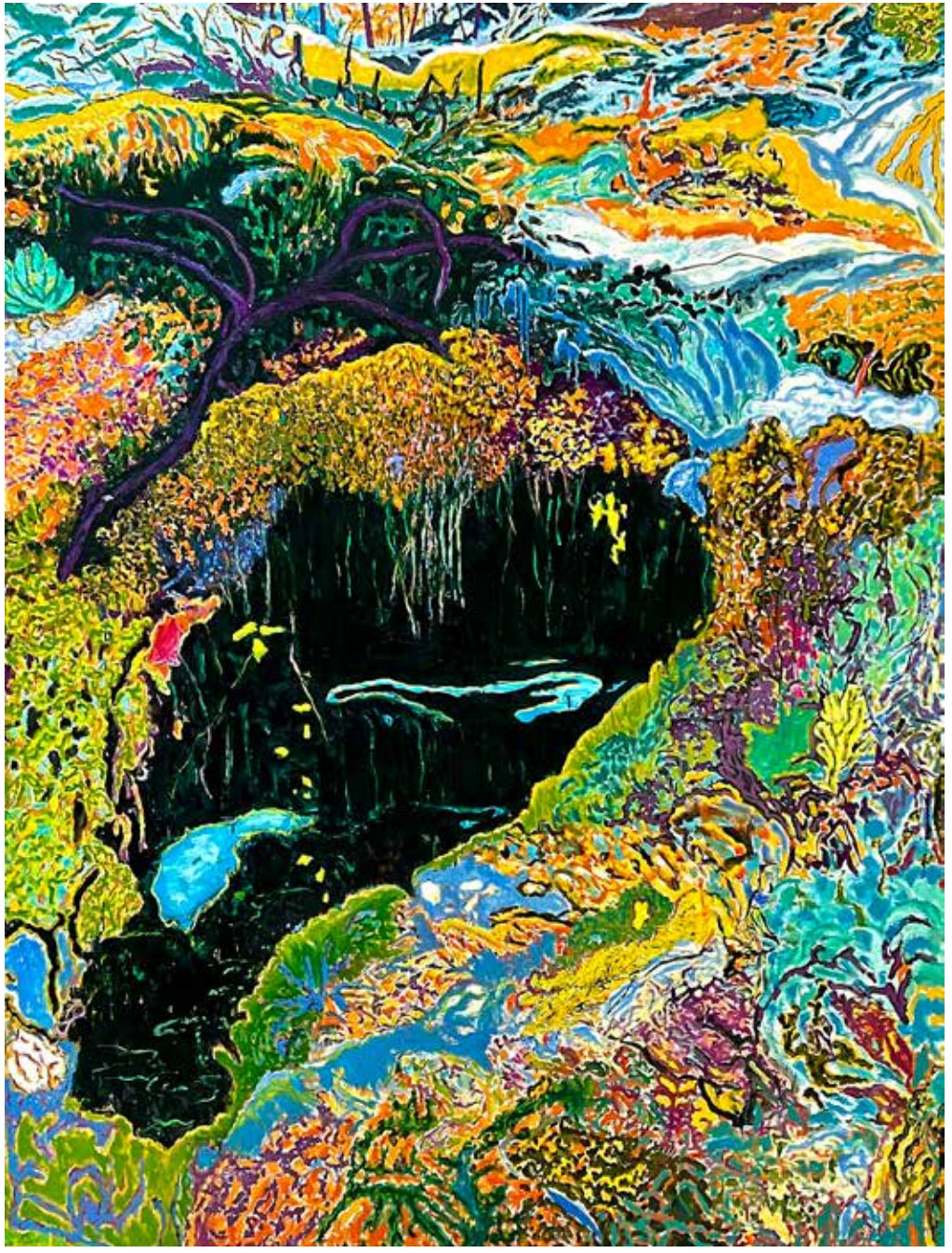

BLÅHÅLET. Olja på duk, 225x170 cm, 2024

KRÅMISEN
Olja på duk, 200x140 cm, 2024

TRÄSKMARK
Olja på duk, 140x200 cm, 2024

VINDÖ VRESROS. Olja på duk, 152x152 cm, 2023

TRÄSK. Olja på duk, 152x152 cm, 2025

NARCISSUS. Olja på duk, 152x152 cm, 2025

LYSGÖLEN. Olja på duk, 152x152 cm, 2024

BLÅKÖLEN. Olja på duk, 152x152 cm, 2025

URSKREVA. Olja på duk, 180x90 cm, 2025

DRÖMSKÅRA. Olja på duk, 180x90 cm, 2025

DALVADA. Olja på duk, 180x90 cm, 2025

BÄCK. Olja på duk, 90x90 cm, 2025

KÄRR III. Olja på duk, 90x90 cm, 2025

KRING DAMMEN II. Olja på duk, 90x90 cm, 2025

SKÄRALID. Olja på duk, 90x90 cm, 2025

Katalog #184 i en löpande serie utgiven till varje utställning sedan starten 1994
Katalogens idé & form – KÅ Gustafsson • Texter av Björn Wessman och KÅ Gustafsson • © Foto Wessman/Gustafsson
Upplaga – 2.500 ex • Konsthallen Hishult, 2025 • Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult, Sweden • **+46-(0)706-230321**
www.hishult.com / konsthallen@hishult.com • **www.bjornwessman.se** • ISBN 978-91-88875-39-6
Öppet: Maj-Augusti: Tisdag-söndag 12-17.00, September-april: Onsdag-fredag 12-16.00, lördag-söndag 12-17.00

Verksamhet på Konsthallen Hishult stöds av Region Halland • Tack!

#184 • 28 juni - 17 augusti 2025
www.hishult.com

KONST
HALLEN
HISHULT